

Men hvis hr. Ole M. Nielsen kan indføre en ny praksis, så for min skyld ingen alarm, men det bliver bare ikke med mig.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Når hr. Ole Vagn Christensen nu ikke har en pose penge med og ikke kan love noget med hensyn til økonomien, kan den socialdemokratiske ordfører så love, at landbruget bliver lettere for bureaukratiske byrder, f.eks. den, at man både skal indberette til CHR-registret og til Danmarks Statistik? Er det så sådan nogle løfter, vi kunne få i dag? Det kunne jo også være interessant at høre.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Til hr. Christian H. Hansen: Vi er selvfølgelig ikke interesserede i at have mere bureaukrati end nødvendigt for, at vi kan have ordnede forhold og vi kan have tillid, noget, der er tryghed omkring. Og det mener jeg der er givet udtryk for så mange gange af de forskellige ministre i det her Folketing, at der i og for sig ikke er noget nyt i, at det er det, man arbejder med i den løbende proces. Det gør man også, når man arbejder med, hvordan man kan bruge den ny teknologi.

Men det er jo helt klart, at det, det drejer sig om, er, at der også er en sikkerhed over for befolkningen, så man er sikker på, at det her også er noget, der har troværdighed, så der også er opbakning til det både i befolkningen og alle mulige andre steder; derfor kan vi ikke bare have sådan et marked, hvor der ingen regler er.

Christian Mejdahl (V):

Nu er en bred landbrugspolitisk debat jo ikke hverdagskost i Folketinget. Det er i grunden forkert, at vi ikke tiere debatterer de basale erhvervsvilkår lidt her i Folketinget. Vi kunne jo godt med jævne mellemrum – f.eks. én gang i hver folketingssamling – sætte fødevareministerens ansvarsområde på dagsordenen. Dermed kunne vi få belyst, hvordan det går med fødevarekvaliteten, eksportindtægterne, beskæftigelsen og konkurrencesituationen såvel på hjemmemarkedet som på eksportmarkederne for landbrug og fiskeri, og endelig, hvordan vi som lovgivere kunne give erhvervene en håndsrækning, som ikke nødvendigvis behøver at udmønte sig i tilskud, men som kunne være med til at give erhvervene en lettere hverdag og

måske lidt mere mod og stolthed til at tage fat på morgendagens udfordringer.

Kristeligt Folkepartis forespørgsel giver os lejligheden, og i lovkatologet fra ministerens besvarelse kan vi se, at regeringen har planer om at fremsætte en redegørelse her i foråret. Begge dele kan være en kærkommen lejlighed til debat.

Anderledes forholder det sig ude i erhvervene. Her er man nødt til at sætte situationen til debat, og man gør det. Jeg har deltaget i 10 landbrugsmøder siden nytår, hvor deltagerantallet samlet har været på over 1.500 personer. Det gennemgående træk på disse møder har været en trykket og afmægtig stemning foranlediget af, at der mange steder fremlægges gennemsnitlige regnskabsresultater for 1999 med negativ konsolidering for såvel plante- som kvæg- og svinebrug.

I en sådan situation er det forståeligt, at alt det administrative besvær, som landbruget er blevet viklet ind i, virker endnu mere belastende, end hvis indkomsten svarer til indsatsen, og det gør den ikke. Landbrugets priser kan vi ikke gøre noget ved politisk. Det ønsker Venstre heller ikke. Det er markedet, der bestemmer dem.

Ser vi i publikationen om jordbrugets prisforhold i 1999 fra Statens Jordbrugs- og Fiskeriøkonomiske Institut, står der: »Prisen på landbrugets salgsprodukter faldt i 1999 med gennemsnitligt 4 pct.«. Og så kommer de trøstende ord: »Prisfaldet var dermed noget mindre end i 1998, hvor priserne faldt med 13 pct.«

Disse få sætninger bekræfter årsagen til det stemningsbillede, som jeg gav før. Og i virkelighedens verden skal disse procenter på en eller anden måde lægges sammen, samtidig med at omkostningerne i samme periode er steget med en eller anden procent. Og samtidig har regeringen og et flertal i Folketinget tilladt sig at reducere landbrugets tilskud og stramme erhvervets likviditet med hen ved 2 mia. kr. Det hænger ganske enkelt ikke sammen. Hvad er regeringens svar herpå?

Midt i marts måned blev eksporttallene for 1999 offentliggjort. De viser, at landbruget øger sin markedsandel målt i mængder, men målt i kroner er landbrugseksporten stort set det samme som året før. Billedet gentager sig: Løb lidt stærkere for de samme penge!

Og det samme billede viser sig i landbrugets følgerhverv. Hjemme hos os fik vi for 2 uger siden et brev fra mejeriet, hvor man fortalte om